

Nézze, már a népi kollégista gyerekek kiválasztásánál is tudtuk, hogy a népi demokratikus rendszernek szüksége van új értelmiségre - de inkább szerintem az dominált, hogy a hátrányos helyzetű gyerekeket szedjük össze. A szakérettségin viszont kimondottan az volt a terv, hogy a munkásosztály teremtsen meg saját értelmiségét. Ott már nem is mi kerestünk, ott már küldték.

Az épület kiváló volt, csak olyan óriási hálótermek voltak, ha jól emlékszem, talán nyolcvan is kerültek egy hálóterembe. Képzeld mit jelentett egy ilyen hálóterembe benyitni reggel...Viszont az ellátás, az étkezés kimondottan jó volt, az akkori viszonyokhoz képest.

Hát nézze, a válogatás bebizonyította, hogy a legtöbbször ez óriási erőfeszítést kívánt. Ha nézem itt a tablón a régi neveket, visszaemlékszem, hogy már akkor az ember szubjektíve megérezte, hogy ez vagy az talán átvészeli...Mert hát bizonyos fokig az idegeikre ment, nem bírták...Voltak nagyon jó képességű gyerekek is - de olyannal is találkoztam, akit azért küldtek, hogy megszabaduljanak tőle. A népi kollégiumnál viszont mi magunk kutattunk, utánanéztünk, megkérdeztük a tanítók véleményét. Ott sem volt tökéletes a válogatás, de minőségileg mindenképp jobb volt. Igaz viszont, hogy a szakérettségire a többség nagyon elszántan érkezett.

Viszont nem kaptak felkészítést, nem tudták, hogy mi vár rájuk, s ebből nagyon-nagyon sok tragédia volt később. Emlékszem egy olyan srácra, aki két hónap múlva kijelentette, hogy nem bírja tovább, és haza kellett engedni. Olyan nagy megerőltetés volt.

De nem voltak erre a tanárok sem előkészítve. Engem és a vezetőket elküldtek egy tanfolyamra, de ott is inkább ideológiai képzés volt, mint pedagógiai. A többi tanár inkább csak kontárkodva, alkalmazkodva, meghunyászkodva dolgozott...Viszont fel is voltak egy kicsit dobva, hogy látták ott emberi példákon, mit gürcöltek ezek, meg hogy hogyan mentek néhányan tönkre idegileg, hogy tanuljanak.

Tulajdonképpen a legjobb tanárokat szedték ott össze, ez igaz. Vagy legalább is megpróbálták a legjobb tanárokat összeszedni. Minőségileg jók voltak, olyanok talán, akik még a jezsuitáknál is tanítottak. És rengeteget kerestek, magas óradíjjal. Nem tudom már megmondani, mennyit kerestek, de tudom, hogy akkor az volt a divat, hogy hú de jó a szakérettségin tanítani, mert ott lehet keresni.

A kollégium sziget volt egy kicsit.

Nézze, az első időben teljesen hittük, hogy új értelmiséget nevelünk. De az első félév után már láttuk azt, amit ma már világosan látunk, hogy az értelmiséget ma sem az teszi értelmiséggé, hogy megvan a marhalevele róla...Már láttuk akkorra, hogy nagy hiányok vannak. De abban az időszakban azt mondtuk, azt tápláltuk beléjük, hogy ők most már...hogy nagy szükség van rájuk, mert nincs elég megbízható szakember...És úgy gondoltam, azért páran megszerezhetik a hiányzó ismereteket és ez így is lett, mert azért egy-kettő eljutott jó beosztásba...és talán még alkotó munkát is végezhettek. ták a legjobb tanárokat